AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Kierunek: Inżynieria Akustyczna

METODY I NARZĘDZIA PROGRAMOWE W AKUSTYCE

Projekt MES

Obliczenia charakterystyk straty wtrącenia akustycznego tłumika refleksyjnego oraz optymalizacja geometrii kanału

Grupa 3, III rok

Maja Szydłowska, Justyna Szymańska, Dominika Woźniak, Alexander Stefani

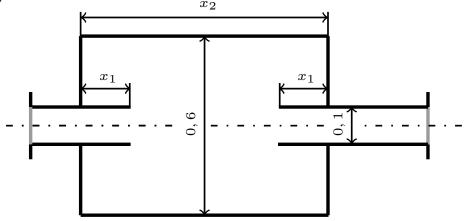
I. Wstęp

Przedmiotem projektu jest analiza tłumika refleksyjnego o wymiarach stałych i schemacie przekroju opisanym na rysunku 1. Zakres wymiarów sparametryzowanych jako zmienne wejściowe jest przedstawiony w tabeli 1. wraz analizowanym pasmem częstotliwości.

Zadaniem grupy było dokonanie obliczeń charakterystyki częstotliwościowej straty wtrącenia opisanego tłumika kołowego w pakiecie obliczeniowym do metody elementów skończonych – Elmer FEM, który posiada moduł dla akustycznego równania Helmholtza.

Następnie, zgodnie z wybranym przez grupę planem eksperymentu opisanym poniżej, zostały wyznaczone charakterystyki straty wtrącenia dla zmiennych wejściowych, które metodą optymalizacji dadzą średnice kanałów: x_1 , x_2 tłumika o największej całkowitej stracie wtrącenia w zadanym paśmie częstotliwości, metodą omiatania częstotliwościami (scanning).

Porównawczo, zastosowano metodę omiatania parametrów wejściowych z małym krokiem dyskretyzacji (sweep) w celu uzyskania precyzyjnych wyników. Jest ona potrzebna do weryfikacji poprawności planu eksperymentu, który w naszej grupie uległ modyfikacji opisanej niżej.

Rys. 1.: Schemat przekroju tłumika refleksyjnego dla grupy 3.

Tabela 1.: Zakres parametrów wejściowych oraz kroki dyskretyzacji dla metody omiatania

Parametr	Minimum	Maksimum	Krok dyskretyzacji
x_1 [m]	0,05	0,4	0.05 (sweep)
x_2 [m]	0,2	1,0	0,1 (sweep)
f [Hz]	100	500	$1 (CCI/sweep^1)$

I.A. Problemy

I.A.1. Wybór planu eksperymentu

Jak widać na rys. 1., fizyczny warunek na istnienie tłumika zachodzi, gdy parametry spełniają nierówność: $x_2 > 2x_1$, inaczej współrzędne siatki MES nie miałyby rosnących wartości, a kanał tłumika zostałby zamknięty. To znacznie ogranicza zakres parametrów wejściowych, które rozplanowane na planie kompozycyjnym dadzą mniej punktów do interpolacji funkcji modelu zastępczego (powierzchnia odpowiedzi). To dało w rzeczywistości 6 z 9 możliwych punktów na planie kompozycyjnym zarówno CCI jak i CCC.

¹Dało to aż 17 644 par symulacji MES, ale dzięki temu, nie ma problemu z aliasingiem czestotliwości.

I.A.2. Wyznaczanie parametru modelu zastępczego

Dodatkowym problemem jest brak zdefiniowanej ogólnej funkcji celu dla powierzchni odpowiedzi, ponieważ strata wtrącenia IL(f) jest charakterystyką częstotliwościową [1]. Nie można zatem wykonać jednego planu eksperymentu dla całego pasma częstotliwości, należy przyjąć jakąś funkcję zastępczą dającą opisać się na całym przedziale. Wykluczono natomiast możliwość filtrowania charakterystyki w pasmach tercjowych/okta-

Wykluczono natomiast możliwość filtrowania charakterystyki w pasmach tercjowych/oktawowych i wyznaczania n-planów eksperymentu (gdzie n to liczba pasm), ponieważ celem zadania nie było przeprowadzenie optymalizacji tłumika dla wybranych arbitralnie częstotliwości, a dla całego pasma.

I.A.3. Długość wlotu i wylotu oraz wektor współrzędnych X domen siatki

Jak widać z rysunku 1., zadana geometria kanału wlotu jak i wlotu nie jest przedstawiona w skali odnosząc się do x_1 i x_2 . Nie zostało jednak powiedziane jaka powinna być stała długość wlotu i wylotu, więc grupa przyjęła długość wlotu na $\mathbf{5}$ \mathbf{m} , a wylotu na $\mathbf{10}$ \mathbf{m} , proporcjonalnie do stosunku ich długości na rysunku. Aby wlot i wylot nie miały dużego wpływu na zjawiska falowe w tłumiku, ich długość musi być znacznie większa od największej długości fali rozpatrywanej w paśmie – (jest to dla 100 Hz: 3,43 m), więc warunek został spełniony. Zgodnie z [1], przyjęto fizyczną grubość ścianek = 1 cm.

Aby ułatwić obliczenia wartości ciśnienia dla wylotu, przyjęto środek układu współrzędnych siatki (0,0) jako koniec wylotu położony w środku symetrii kanału tłumika.

I.B. Rozwiazania:

I.B.1. Ad A.1.

Grupa zaproponowała jako rozwiązanie zastosowanie uboższego **planu eksperymentu CCI (6-punktowego)**, rozszerzonego o walidację z dokładnymi wartościami interpolowanej powierzchni odpowiedzi metodą omiatania po wszystkich parametrach wejściowych z małym krokiem. Odbywa się to kosztem czasu obliczeń symulacji MES, natomiast daje pełną informację o punktach pośrednich między punktami planu eksperymentu. Początkowo wybrano plan CCC, który zgodnie z [2]: "pozwala na uzyskanie wysokiej jakości dopasowania powierzchni odpowiedzi w całym badanym obszarze", niestety zakres parametrów wejściowych przekracza przedział nieujemnych (fizycznych) wartości, więc porzucono ten plan.

I.B.2. Ad A.2.

Aby uzyskać funkcję całkowitej straty wtrącenia w artykułach o tłumieniu przegród dźwiękochłonnych znaleziono inną definicję na stratę wtrącenia *IL (insertion loss)* [3], [4]. Jest to **poziom stosunku mocy całkowitych:** źródła dźwięku do wypromieniowywanej za odgrodą tłumiącą. Dzięki temu, definicja ta jest prostsza w naszym problemie, ponieważ należy wyznaczyć dla każdej pary tłumik-falowód estymaty całkowitych mocy akustycznych.

Zgodnie z definicją mocy akustycznej:
$$P = \frac{I}{S} = \frac{\langle p^2 \rangle}{ZS}$$
 oraz definicją na moc "fizyczną": $P = \frac{E_{tot}}{\Delta t} = E_{tot} \Delta f = \sum_i E(f[i]) \Delta f$

– można wywnioskować, że bardzo dobrą estymatą mocy całkowitej będzie całka (dyskretna suma) w zadanym paśmie częstotliwości, pod warunkiem, że źródło dźwięku będzie wypromieniowywać stałą gęstość mocy widmowej, ale tylko w tym paśmie częstotliwości.

Jako, że impedancja właściwa Z oraz średnica przekroju S nie zmienią się, całkowita strata wtrącenia będzie poziomem stosunku mocy całkowitych wypromieniowywanych przez falowód płaski i tłumik akustyczny (całek z uśrednionych kwadratów amplitud ciśnienia $\langle p^2 \rangle$ przy wylocie, czyli energii):

$$IL_{tot} = 10 \log_{10} \frac{\sum_{i} \langle p_{\text{bez}}^{2}[i] \rangle \Delta f}{\sum_{i} \langle p_{\text{tlum}}^{2}[i] \rangle \Delta f}$$
(1)

II. Algorytm obliczeniowy

II.A. Opis działania

Jako, że grupa dostała tłumik geometrycznie podobny do tłumika opisanego na laboratorium, w niniejszej pracy nie będzie ponownie przedstawiana struktura domen obliczeniowych siatki, a grupa odsyła do rysunku w punkcie **4.1. konspektu do lab. 2.** [1].

W celu wykonywania algorytmu i wywoływania podprogramów, wybrano napisanie głównego skryptu runmuffler.sh dla powłoki systemowej Linuxa – Bash oraz dokonywanie obliczeń macierzowych i interpolacji w skryptach pakietu Octave: replace.m – tworząca wektor siatki na osi X, cci.m – wyznaczająca punkty planu CCI i optimize.m – opisana dalej. Kluczem do prostoty obliczeń jest automatyzacja podmieniania parametrów wejściowych w plikach: siatki tłumika – tlumik.grd, siatki płaskiego falowodu – plaski.grd oraz solvera ElmerSolver – case.sif, dokonywana wyrażeniem regularnym sed na znaku @. Lokalizacja szablonów tekstowych dla plików case.sif,tlumik.grd, plaski.grd znajduje się podfolderze ./data.

Punkty należące do zbioru punktów "fizycznych" zwraca skrypt cci.m do pliku tekstowego cci-t1t2.txt, następnie główny skrypt wykonawczy runmuffler.sh najpierw konwertuje pliki wyników symulacji MES – output.dat do plików: cci-tlumik.txt, cci-plaski.txt z wartościami oddzielonymi przecinkami, ulokowane w folderach: ./output/tlumik, ./output/plaski, dopiero wtedy funkcja optimize.m pobiera wektory współrzędnych planu CCI z cci-t1t2.txt, sortuje wyniki symulacji MES z po-

Dodatkowo stworzono podfunkcję sortcalc. m wykonującą bezpośrednio sortowanie wyników z zadanych plików do macierzy i wyznaczanie IL_{tot} , by zwrócić je do funkcji optimize. m.

przednio sformatowanych plików tekstowych i przeprowadza optymalizację.

II.B. Schemat algorytmu

Schemat procedury obliczeniowej znajduje się na rysunku 2, a listingi plików pod nim. Jako poprawne wywołanie runmuffler.sh z poziomu Bash'a podaje się po nazwie argumenty kroków dyskretyzacji: $\Delta x_1, \Delta x_2, \Delta f$, zgodnie z notacją:

./runmuffler.sh [krok_x1] [krok_x2] [krok_f] [CCI|SWEEP] (2 flagi boolean) Dodatkowo wstawiając logiczną flagę po argumentach, np. 01, można wybrać, że moduł MES ma nie obliczać danych z punktów CCI, a tylko z omiatania parametrami x_1, x_2 .

Rys. 2.: Schemat algorytmu głównego skryptu wykonującego

II.C. Listingi plików

Całość kodu źródłowego jest dostępna na platformie GitHub: [LINK] Na następnych stronach wygenerowano listingi wszystkich kluczowych plików projektu.

Listing 1: Główny skrypt wykonujący (runmuffler.sh)

```
1 #!/bin/bash
2 if [[ $1 = "-h" ]]; then
     echo "RUN-MUFFLER Syntax: ./'basename $0' [x1step] [x2step] [fstep] [CCI|SWEEP](2x bool)"
        exit 0
 6 echo FEM started: "'date +%H:%M'" # mierzenie czasu dla przewidzenia złożoności
 7 # stworz wektor częstotliwości i przygotuj pliki:
8 read -r x1min x1max x2min x2max fmin fmax <<<$(echo 0.05 0.4 0.2 1 100 500);
9 echo "Freq vec: [$fmin : $3 : $fmax] Hz"
10 freq=() # (fstep=$3)
10 freq=()
11 flag=${4:-00}
12 for i in $(seq $fmin $3 $fmax); do freq+=($i); done
13 fstr=$(IFS=$' '; echo "${freq[*]}")
14 mkdir -p output/tlumik output/plaski
15 cd output
16 rm -f tlumik/* plaski/*
17 sed "1s/0/$fstr/" ../data/case.txt > tlumik/case.sif
18 number=$(echo "($fmax-$fmin)/$3 + 1" | bc)
19 sed -i "15s/0/$number/" tlumik/case.sif
19 sed -1 "los/G/$number/" tlumik/case.sif
20 cp tlumik/case.sif plaski/case.sif
21 echo -e "case.sif\n1" > tlumik/ELMERSOLVER_STARTINFO
22 cp tlumik/ELMERSOLVER_STARTINFO plaski/ELMERSOLVER_STARTINFO
23 if [ $flag == 10 ] || [ $flag == 11 ]; then
24 # wykonaj plan eksperymentu:
        cho "------"
echo "Calc for: x1 | x2 | x-coords (meters)"
octave --silent --eval "cd ../scripts; cci($x1min,$x1max,$x2min,$x2max)"
            nile read -r x1 x2; do
# obliczenia dla tlumika:
29
            ElmerGrid 1 2 tlumik.grd > /dev/null
33
            ElmerSolver > /dev/null
36
            # obliczenia dla płaskiego falowodu:
37
            length*$(echo "-15-%x2" | bc) # wpisać zależnie od długości tłumika! sed "4s/@/$length/" ../data/plaski.txt > plaski.grd
            ElmerGrid 1 2 plaski.grd > /dev/null
40
            cd plaski
42
            ElmerSolver > /dev/null
43
        cd ..
done < cci-x1x2.txt</pre>
        # sformatuj wyniki do analizy zamieniając spacje na przecinki:
sed -e 's/\s\+/,/g' tlumik/output.dat > cci-tlumik.txt
sed -e 's/\s\+/,/g' plaski/output.dat > cci-plaski.txt
46
        rm -f tlumik/*.dat plaski/*.dat
or x1 in $(seq $ximin $1 $ximax,,uo # (xiotep-w
for x2 in $(seq $x2min $2 $x2max);do
if [$(echo "$x2 > 2*$x1" | bc) -eq 1 ];then
# obliczenia dla tlumika:
echo $x1 $x2 >> sweep-x1x2.txt
58
59
                  60
                                                  ../data/tlumik.txt > tlumik.grd
                  ElmerGrid 1 2 tlumik.grd > /dev/null
                   cd tlumik
65
66
                  ElmerSolver > /dev/null
                  " obliczenia dla płaskiego falowodu:
length=$(echo "-15-$x2" | bc) # wpisać zależnie od długości tłumika!
sed "4s/0/$length/" ../data/plaski txt > plaski.grd
67
69
70
                  ElmerGrid 1 2 plaski.grd > /dev/null
                  ElmerSolver > /dev/null
            done
       done # sformatuj wyniki do analizy zamieniając spacje na przecinki:
sed -e 's/\s\+',/g' tlumik/output.dat > sweep-tlumik.txt
sed -e 's/\s\+',/g' plaski/output.dat > sweep-plaski.txt
79 fi # wyznacz II, optymalizuj i zwróć wynik w konsoli
80 echo -e "FEM finished: 'date +%H:%M'\nPress Enter to close figures and print results in ./output/Optimum.txt"
81 octave --silent --eval "cd ../scripts; optimize($x1min,$1,$x1max,$x2min,$2,$x2max,$fmin,$fmax)" > Optimum.txt
82 cat Optimum.txt
83 cd ..
```

Listing 2: Funkcja replace.m zamieniająca parametry: x_1, x_2 na wektor współrzędnych

```
function replace(x1,x2)
    % wektor o srodku wspolrzędnych (0,0) na osi symetrii konca wylotu
    xvec = [-15-x2, -10-x2, -10-x2+x1, -10-x1, -10, 0, 0.1];
    xstr = "";
    for i = xvec
        xstr = [xstr, ' ', num2str(i)];
    end
    disp(xstr);
```

Listing 3: Szablon modelu siatki ElmerGrid dla tłumika (tlumik.grd)

Listing 4: Szablon modelu siatki ElmerGrid dla płaskiego falowodu (plaski.grd)

```
1 Version = 210903
2 Coordinate System = Cartesian 2D
3 Subcell Divisions in 2D = 2 3
4 Subcell Limits 1 = 0 0 0.1
5 Subcell Limits 2 = -0.3 -0.05 0.05 0.3
6 Material Structure in 2D
7 2 3
8 1 3
9 2 3
10 End
11 Materials Interval = 1 1
12 Boundary Definitions
13 ! type out int double of the boundaries
14 1 2 1 1
15 2 0 1 1 1
16 3 3 3 1 1 1
17 End
18 Numbering = Horizontal
19 Element Degree = 1
20 Element Innernodes = False
21 Triangles = False
22 Plane Elements = 51000
```

Listing 5: Szablon pliku obliczeniowego case.sif dla solvera MES: ElmerSolver

```
1 $ freq = 1 0
  Header

CHECK KEYWORDS Warn

Mesh DB "." "."

Include Path ""

Results Directory ""
            Max Output Level = 5
Coordinate System = Cartesian
Coordinate Mapping(3) = 1 2 3
Simulation Type = Scanning
Output Intervals (2) = 1 1
10
            Timestep Intervals (2) = 0
Timestep Sizes (2) = 1.0 1.0
Steady State Max Iterations
            Steady State Max Iterations = 1
Timestepping Method = BDF
BDF Order = 1
Solver Input File = case.sif
!Post File = case.vtu - USPRAWNIENIE: brak tworzenia ciężkich plików ElmerPost
20
21 !!
22 End
23
24 Constants
         Gravity(4) = 0 -1 0 9.82

Stefan Boltzmann = 5.67e-08

Permittivity of Vacuum = 8.8542e-12

Boltzmann Constant = 1.3807e-23

Unit Charge = 1.602e-19
30 End
         Target Bodies(1) = 1
Name = "Body 1"
            Equation = 1
Material = 1
35
37 End
39 Solver 1
40 Equation = Helmholtz Equation
```

```
Procedure = "HelmholtzSolve" "HelmholtzSolver"
Variable = -dofs 2 Pressure Wave
               variable = -dois Z Pressure wave

Exec Solver = Always

Stabilize = True

Bubbles = False

Lumped Mass Matrix = False

Optimize Bandwidth = True

Steady State Convergence Tolerance = 1.0e-5
  43
  45
               Nonlinear System Max Iterations = 20
Nonlinear System Max Iterations = 20
Nonlinear System Newton After Iterations = 3
Nonlinear System Newton After Tolerance = 1.0e-3
  49
50
  51
52
               Nonlinear System Relaxation Factor = 1
Linear System Solver = Direct
Linear System Direct Method = Umfpack
  55
  56 End
            Solver 2

Exec Solver = always
!USPRAWNIENIE: automatyzacja dopisywania wyników do poprzednich symulacji
Equation = String SaveScalars
Procedure = File "SaveData" "SaveScalars"
Filename = File "output.dat"
Variable 1 = Pressure Wave
Save Coordinates (4,3) = Real -0.1 0 0
  59
  61
  63
                                                                                       -0.07 0 0\
  67
                                                                                      -0.04 0 0\
               File Append = Logical True
  69
  70 End
71
  72 Equation 1
73 Name = "Equation 1"
               Frequency = Variable time
Real MATC "freq(tx)"
               Active Solvers(1) = 1
  77 End
 79 Material 1
80 Name = "Air (room temperature)"
81 Density = 1.205
              Density = 1.205
Heat expansion Coefficient = 3.43e-3
Heat Conductivity = 0.0257
Relative Permittivity = 1.00059
Heat Capacity = 1005.0
Viscosity = 1.983e-5
Sound speed = 343.0
  84
  86
  88 End
 90 Boundary Condition 1
91 Target Boundaries(1) = 1
92 Name = "odbicie"
93 Wave Flux 1 = 0
94 Wave Flux 2 = 0
 96
  97 Boundary Condition 2
98 Target Boundaries(1) = 2
99 Name = "wymuszenie"
               Wave Flux 1 = 10
100
103 Boundary Condition 3
104 Target Boundaries(1) = 3
105 Name = "wylot"
               Wave impedance 1 = -343
107 End
```

Listing 6: Funkcja cci.m zapisująca ustandaryzowane punkty planu eksperymentu

Listing 7: Funkcja sortcalc.m sortująca wyniki dla danego pliku i obliczająca $\sum_i \langle p_i^2 \rangle \Delta f$

```
1 function [int_p2,k] = sortcalc(filename,fmin,fmax)
          cd ../output
M = dlmread(filename,',');
[w,k] = size(M);
 3
          p = zeros(w,1);
for i = [2,7,12,17]
          p = p + sqrt( M(:,i).^2 + M(:,i+1).^2 );
end
           p2 = (p/4).^2;
10
           % sortowanie wynikow zgodnie z punktami
          % sortowanie wynikow zgodnie z p
fstep = M(2,22) - M(1,22);
number = (fmax-fmin)/fstep + 1;
p2sort = zeros(number,w/number);
for i = 1:w/number
13
          p2sort(1:number,i) = p2(1+(i-1)*number : i*number);
end
          [w,k] = size(p2sort);
int_p2 = zeros(1,k);
19
         for i = 1:k
          int_p2(i) = trapz(f',p2sort(:,i));
end
          cd ../scripts
23
```

Listing 8: Funkcja optimize.m wyznaczająca optymalizację tłumika

```
wtracenia plaskiego falowodu
                    % posortuj wyniki CCI i wyznacz calk strate wtracenia tlumika
CCI_intp2tlum = sortcalc('cci-tlumik.txt',fmin,fmax);
% wyznaczenie calkowitej straty wtracenia
CCI_ILtot = 10*log10(CCI_intp2bez./CCI_intp2tlum);
cd ../output
                    cd ../output
[CCI_t1,CCI_t2] = textread('cci-t1t2.txt','%f %f');
% wykonanie siatki dla punktow z planu CCI
x1_0 = (x1max + x1min)/2;
dx1 = (x1max - x1min)/2;
x2_0 = (x2max + x2min)/2;
dx2 = (x2max - x2min)/2;
CCI_x1vec = x1min:0.001:x1max; % gesta siatka dla interpolacji
CCI_t1vec = (CCI_x1vec-x1_0)/dx1;
CCI_x2vec = x2min:0.001:x2max;
CCI_t2vec = (CCI_x2vec-x2_0)/dx2;
% wyznaczanie wspolczynnikow wielomianu dla planu CCI
10
11
13
14
16
18
                    Wein: The content of the conten
20
21
24
                      [CCI_T1,CCI_T2] = meshgrid(CCI_t1vec,CCI_t2vec);
                    wyznaczanie i plotowanie plaszczyzny odpowiedzi
a=W\(CCI_ILtot'); % rownanie macierzowe: x=A^(-1)*b'
ILsurf = a(1)+a(2)*CCI_T1+a(3)*CCI_T2+a(4)*CCI_T1.*CCI_T2+a(5)*CCI_T1.^2+a(6)*CCI_T2.^2;
26
                    ILSurr = a(1)+a(2)*tCl_[11+a(3)*tCl_[12+a]
px = [-1, (0.1-x1_0)/dx1, 1, 1, -1];
py = [-1, -1, (0.8-x2_0)/dx2, 1, 1];
inpts = inpolygon(CCl_T1,CCl_T2,px,py);
ILsurf(Tinpts) = nan; % wytnij niefizycz
figure('Position', [1000 300 750 600]);
surf(CCl_T1,CCl_T2,ILsurf);
30
                                                                                                                                       czny fragment płaszczyzny
33
34
                      shading interp;
36
                     hold on:
37
                      scatter3(CCI_t1,CCI_t2,CCI_ILtot,80,'r','filled');
                    set(gca,'FontSize',17);
xlabel('t_1');
ylabel('t_2');
zlabel('IL_{tot} [dB]')
39
40
42
                    view(170,20);
                    line = "ILtot values for CCI points:\nt1\tt2\tILtot\n";
for i=1:length(CCI_t1)
43
45
                                 text(CCI_t1(i)+0.3,CCI_t2(i),CCI_ILtot(i)+1,['(',num2str(CCI_t1(i),2),',',num2str(CCI_t2(i),2),')'],'FontSize
                                                 ',17);
46
                                line = strcat(line,num2str(CCI_t1(i),2),"\t",num2str(CCI_t2(i),2),"\t",num2str(CCI_ILtot(i),2),"\n");
                    clb = colorbar(gca,'FontSize',17);
set(clb,'YTick',[round(min(min(ILsurf))*10)/10,-4:1,round(max(max(ILsurf))*10)/10]);
[CCI_ILtotmax,Idx] = max(ILsurf(:));
[CCI_ILtotmaxRow,CCI_ILtotmaxCol] = ind2sub(size(ILsurf), Idx);
48
49
50
                   54
55
56
                               if a(i) <0</pre>
60
                                            titletext=strcat(titletext,num2str(a(i),2),coeffs(i));
                                            titletext=strcat(titletext, "+", num2str(a(i),2), coeffs(i));
62
                               end
64
                      title(titletext);
                    % posortuj wyniki sweepa i wyznacz calk strate wtracenia plaskiego falowodu
66
                    cd ../scripts
[SW_intp2bez, k] = sortcalc('sweep-plaski.txt',fmin,fmax);
                    % posortuj wyniki sweepa i wyznacz calk strate wtracenia tlumika
```

```
SW_intp2tlum = sortcalc('sweep-tlumik.txt',fmin,fmax);
SW_ILtot = zeros(1,k);
for i = 1:k
                SW_ILtot(i) = 10*log10(SW_intp2bez(i)/SW_intp2tlum(i));
           end
           % wykonanie siatki dla punktow dyskretnych ze sweepowania
           SW_x1vec = x1min:x1step:x1max;
SW_t1vec = (SW_x1vec-x1_0)/dx1;
           SW_x2vec = x2min:x2step:x2max;
SW_t2vec = (SW_x2vec-x2_0)/dx2;
           [SW_T1,SW_T2] = meshgrid(SW_t1vec,SW_t2vec);
               ../output
          cd ../output
[SW_x1,SW_x2] = textread('sweep-x1x2.txt','%f %f');
SW_t1 = (SW_x1-x1_0)/dx1;
SW_t2 = (SW_x2-x2_0)/dx2;
figure('Position', [600 100 750 600]);
82
84
           scatter3(SW_t1,SW_t2,SW_ILtot,'b','filled');
86
           \%SW_{-}ILtot_{-}int = mesh(SW_{-}t1vec, SW_{-}t2vec, interp2(SW_{-}t1, SW_{-}t2, SW_{-}ILtot', SW_{-}t1vec, SW_{-}t2vec, "pchip"));
88
           %surf(SW_T1,SW_T2,SW_ILtot_int);
          Ashding interp;

xlopt = num2str(Popt(1)*dx1 + x1_0);

x2opt = num2str(Popt(2)*dx2 + x2_0);

disp("Optimized surface inpterpolant coeffs:");

disp(num2str(a'));
90
         input([line,"Optimum for CCI:\nx1 (m)\tx2 (m)\tILtot (dB)\n",x1opt,"\t",x2opt,"\t",num2str(CCI_ILtotmax,2),"\n"]);
```

Listing 9: Skrypt optimized.sh wykonujący obliczenia MES dla zoptymalizowanego tłumika

```
1 #!/bin/bash
2 line=$(sed
                             '13p' ../output/Optimum.txt)
 3 xopt=(${line})
4 echo "RUN FOR OPTIMIZED MUFFLER: x1=" ${xopt[0]} "m, x2=" ${xopt[0]} "m"
5 echo "Freq vec: [100 : 1 : 500] Hz"
  o rreq=()
7 for i in $(seq 100 1 500); do freq+=($i); done
8 fstr=$(IFS=$' '; echo "${freq[*]}")
g cd output
10 rm -f tlumik/* plaski/*
11 sed "1s/0/$fstr/" ../data/case.txt > tlumik/case.sif
 12 number = 401
13 sed -i "15s/@/$number/" tlumik/case.sif
14 cp tlumik/case.sif plaski/case.sif
15 echo -e "case.sif\n1" > tlumik/ELMERSOLVER_STARTINFO
 16 cp tlumik/ELMERSOLVER_STARTINFO plaski/ELMERSOLVER_STARTINFO
7 # obliczenia dla tłumika:
18 xline=$(octave --silent --eval "replace(${xopt[0]},${xopt[0]})")
19 sed "4s/0/$xline/" data/tlumik.txt > tlumik.grd
 20 ElmerGrid 1 2 tlumik.grd > /dev/null
21 cd tlumik
22 ElmerSolver > /dev/null
23 cd ...
24 # obliczenia dla płaskiego falowodu:
25 length=$(echo "-15-$(xopt[i])" | bc) # wpisać zależnie od długości tłumika!
26 sed "4s/0/$length/" data/plaski.txt > plaski.grd
27 ElmerGrid 1 2 plaski.grd > /dev/null
29 ElmerSolver > /dev/null
31 sed -e 's/\s\+/,/g' tlumik/output.dat > tlumik-optimized.txt
32 sed -e 's/\s\+/,/g' plaski/output.dat > plaski-optimized.txt
33 octave ../scripts/optILchar.m
```

Listing 10: Skrypt optILchar.m obliczający i wykreślający charakterystykę IL(f) dla zoptymalizowanego tłumika

III. Model zastępczy i optymalizacja tłumika

III.A. Plan eksperymentu i algorytm funkcji optimize.m

Badanie obiektu przeprowadzono z wykorzystaniem eksperymentu wielopoziomowego. Przy konstruowaniu planu zwracano uwagę na wymiary tłumika, tak aby kolejno przyjmowane wartości z podanych zakresów nie powodowały kolizji elementów. Zastosowano plan CCI wykorzystujący 6 z 9 punktów zlokalizowanych na okręgu wpisanym do kwadratu powierzchni [5]. Trzy punkty zostały wykluczone, ponieważ nie spełniały warunku koniecznego do odpowiedniej konstrukcji tłumika.

Za pomocą odpowiednich zależności zmienne wejściowe x_1, x_2 we współrzędnych naturalnych zostały ustandaryzowane tak, by nowe parametry t_1, t_2 przyjmowały wartości w zakresie [-1; 1].

Następną procedurą było wykonanie obliczenia średniego kwadratu ciśnienia **z 4 punktów położonych blisko przed wylotem** $\langle p^2[i] \rangle$ dla każdej zdyskretyzowanej częstotliwości oraz uzyskanie IL_{tot} poprzez aproksymację całek we wzorze (1) metodą trapezów.

Przechodząc do sprowadzania modelu tłumika do **modelu zastępczego** zauważono, że problem interpolacji punktów powierzchnią odpowiedzi, wyrażoną wielomianem 2-go stopnia i wyznaczaniem współczynników wielomianu metodą najmniejszych kwadratów [5], jest równoważny z rozwiązaniem układu poniższych równań liniowych:

$$IL_{tot_j}(t_1[j], t_2[j]) = a_0 + a_1t_1[j] + a_2t_2[j] + a_{12}t_1[j]t_2[j] + a_{11}t_1^2[j] + a_{22}t_2[j],$$

to układ oznaczony – (6 współczynników a_i , 6 punktów węzłowych z planu CCI), a poprzez zapisanie w równaniu macierzowym:

$$\{IL_{tot_j}\} = \mathbb{W}^{-1} \cdot \{a_j\} \tag{2}$$

– gdzie \mathbb{W} to macierz 6×6 parametrów po podstawieniu do równania powierzchni odpowiadających mu współrzędnych $t_1[j], t_2[j]$ planu CCI 6-punktowego.

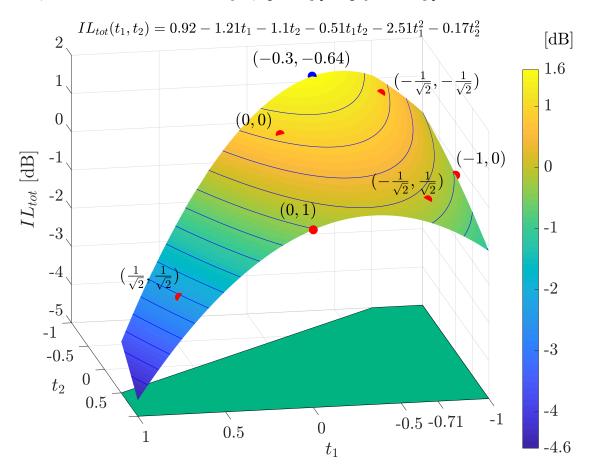
III.B. Wyniki optymalizacji

Wynik optymalizacji wyznaczania współczynników powierzchni odpowiedzi tłumika jest przedstawiony niżej na wykresie 1. Dozwolony obszar powierzchni odpowiedzi, ograniczony do pola trapezu został również na nim przestawiony. W związku z obsługą interpretera IŁTEX przez środowisko MATLAB, tylko do renderu wykresu grupa posłużyła się tym komercjalnym narzędziem, a "plotowanie" powierzchni wykonuje się także z poziomu pakietu Octave. (Octave, pomimo bycia darmowym pakietem, nie posiada wielu istotnych funkcji.)

Jako, że model zastępczy poddano optymalizacji, zweryfikowano adekwatność modelu zastępczego dla zmiennych wejściowych. Określono dopasowanie powierzchni odpowiedzi do punktów planu eksperymentu w przestrzeni odpowiedzi układu. Zaznaczone na wykresie czerwone punkty planu CCI idealnie pokryły się z interpolowaną powierzchnią odpowiedzi, ponieważ jak wcześniej wspomniano, 6 punktów daje wprost jednoznaczne rozwiązanie dwuwymiarowej powierzchni 2-go stopnia, więc różnica najmniejszych kwadratów błędu dla każdego punktu jest równa 0. Współczynniki wielomianu przestawione są nad powierzchnią.

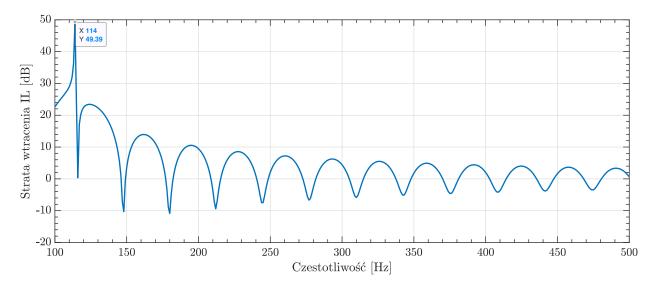
Funkcja optimize.m pozwoliła wyznaczyć maksymalną całkowitą wartość straty wtrącenia IL_{tot} dla rozpatrywanego obiektu. Za pomocą polecenia $\max(\max(\text{ILtot}))$ przy zastosowaniu gęstej siatki uzyskaliśmy ekstremum funkcji z dokładnością rzędu 0,001 (brak konieczności obliczania hesjanu obrzeżonego). Grupa przyjęła, że maksimum warunkowe IL_{tot} zawierające się w przedziale powierzchni odpowiedzi jest wystarczającą formą funkcji celu zadaną w tym problemie.

Skrypt wykonawczy runmuffler.sh może także zwrócić do pliku ./output/Optimum.txt wyniki optymalizacji, dokładne współczynniki wielomianu interpolującego oraz podać wartości x_1, x_2 w maksimum warunkowym, spełniające optymalizację tłumika.

Wykres 1.: Powierzchnia odpowiedzi dla modelu optymalizacji tłumika planem CCI 6-pkt

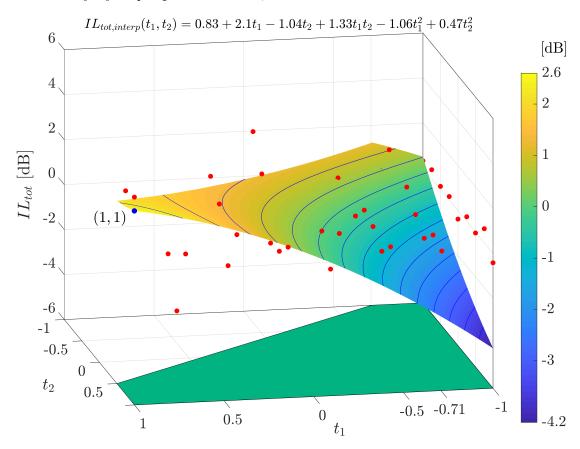
Wyznaczono też charakterystykę częstotliwościową straty wtrącenia IL(f) dla zoptymalizowanego tłumika, której implementacja znajduje się w skryptach: optimized.sh, optiLchar.m.

Wykres 2.: Charakterystyka straty wtrącenia IL(f) dla zoptymalizowanego tłumika

III.C. Walidacja dopasowania powierzchni odpowiedzi z interpolowanymi wynikami uzyskanymi metodą omiatania dla x_1, x_2

Z metody omiatania wyznaczono 44 punkty wchodzące w dozwolony obszar fizyczny obliczonych z 17 644 par symulacji tłumik–płaski falowód (401 kroków $\Delta f \times 8 - \Delta x_1 \times 9 - \Delta x_2$). Wyniki następnie interpolowano powierzchnią 2-go stopnia z wyznaczaniem współczynników metodą najmniejszych kwadratów (błąd średniokwadratowy metody: 1,02 dB). Wynik interpolacji i współczynniki wielomianu przedstawione są poniżej na wykresie 3. Maksimum warunkowe znajduje się w punkcie $t_1=1,t_2=1$.

Wykres 3.: Wykres interpolowanej powierzchni odpowiedzi dla metody omiatania

IV. Wnioski

- Maksymalną wartość całkowitej straty wtrącenia na powierzchni odpowiedzi uzyskano
 dla granicznego przypadku wymiarów tłumika przekraczającego dopuszczalny zakres
 (wykres 1. punkt niebieski). Świadczy to o konieczności budowy tłumika z jak najmniejszą szerokością szczeliny pomiędzy włotem a wylotem kanałów wewnątrz komory.
 Prawdopodobnie taki dobór wymiarów zaowocowałby również zjawiskiem dyfrakcji,
 które pozytywnie wpłynęłoby na skuteczność tłumienia.
- Jest to rozwiązanie gwarantujące najlepsze rezultaty, przy zachowaniu warunku granicznego $x_2 > 2x_1$. Całkowite usunięcie szczeliny upodobniłoby układ do falowodu i pozbawiło go jego właściwości. Przy spełnieniu tych założeń, maksymalna strata wtrącenia IL_{tot} wyniosłaby 1,6 dB, dla optymalnego wymiaru całkowitego komory tłumika $x_2 = 0,344$ m (po znormalizowaniu parametrów: $t_2 = -0,64$). Jest to bardzo słaby wynik, lecz należy zaznaczyć, że jest to poziom stosunku mocy akustycznych w pełnym paśmie.

- Na wykresie 2. przestawiono również charakterystykę częstotliwościową straty wtrącenia IL(f) dla zoptymalizowanego tłumika po poprawce nadania szczelinie minimalnej sensownej grubości równej 1 cm. Dla prostoty wykonania realnego tłumika wartości parametrów zaokrąglono w górę do centymetrów: $x_1 = 0, 17$ m, $x_2 = 0, 35$ m.
- Na charakterystyce widać wyraźne okresowe wzmocnienia i osłabienia tłumienia oraz maksimum obwiedni znajdujące się w peaku tłumienia dla 114 Hz. Jest to typowy charakter dla tłumików akustycznych będących filtrami pasmowymi (dolnoprzepustowymi) i jednocześnie grzebieniowymi, ze względu na okresowy rezonans przy wystąpieniu fali stojącej. Niestety, w wyższym przedziale pasma od około 250 Hz wartość straty wtrącenia IL oscyluje stale wokół 0 dB. Tłumik ten zatem sprawdzi się do tłumienia niskich częstotliwości, szczególnie uciążliwych w podpaśmie 100 140 Hz.

V. Podsumowanie

- Stworzono autorskie środowisko uruchomieniowe ze składnią do obliczeń straty wtrącenia tłumików akustycznych metodą elementów skończonych wraz z zestawem skryptów pozwalających na wyznaczenie modelu zastępczego tłumika i uzyskanie najbardziej optymalnych parametrów.
 - Ma ono szerokie zastosowanie i może wykonać prawie każde z zadań grup (wszystkie osiowo symetryczne), pod warunkiem zmodyfikowania szablonów ${\tt ElmerGrid}$ ustalając: domeny siatki, współrzędne X,Y domen oraz wektor współrzędnych w funkcji zamiany współrzędnych od parametrów wejściowych: ${\tt replace.m}$.
- Niestety, uzyskany model zastępczy tłumika i jego optymalizacja słabo pokrywa się z interpolowanymi wynikami uzyskanymi metodą omiatania zmiennymi x₁, x₂. Każde przybliżanie układu fizycznego modelem zastępczym jest podatne na błędy i uproszczenia, ponieważ nie przestawia faktycznego rozkładu wartości funkcji celu na powierzchni odpowiedzi pomiędzy węzłami. Zatem, model zastępczy opisany dwuwymiarową powierzchnią 2-go stopnia jest tylko zgrubnym przybliżeniem złożoności obiektu opisanego równaniami różniczkowymi i warunkami brzegowymi.
- Grupa wybrała dobranie uboższego, ale jedynego możliwego fizycznie 6-punktowego planu eksperymentu CCI, ale pierwotnym pomysłem grupy było przesunięcie środka obserwacji dla planu CCI i wykonanie dzięki temu nawet planu CCC. Niestety, dobór przedziału parametrów wejściowych zadanych grupie uniemożliwiał taki zabieg.
- Całość projektu wykonano przy użyciu "wolnoźródłowych" narzędzi, ponadto, treść niniejszego sprawozdania, zgodnie z wymaganiami, została sporządzona w systemie składania tekstu \LaTeX 2 ε , a rysunki w bibliotece graficznej \Tau ikZ.
- Obliczenia MES są bardzo "zasobożerne", jednak starano się, by nie występowało w nich zjawisko aliasingu częstotliwości, stąd mały ich krok dyskretyzacji. Dla przykładu, symulacja dla punktów planu CCI zajęła około 6 godzin dla komputera wyposażonego w procesor 4-rdzeniowy Intel Core i5-6300HQ 2, 3 3, 2 GHz. Każdy niezauważony błąd przed skończeniem symulacji wymagał uruchomienia ich ponownie. Stwierdzono, że nie ma sensu bardzo zagęszczać siatki dla metody omiatania, ponieważ obliczenia zajęłyby na użytym komputerze w przybliżeniu 2 tygodnie. Do takiego zadania wymagany by był klaster obliczeniowy, chociażby Cyfronetu AGH, niestety, grupa nie miała do niego dostępu.

Oszacowano, że na projekt poświęcono około 60 godzin, co w zupełności wyczerpuje
i przekracza wymagania ECTS dotyczące modułu MES w przedmiocie MiNPwA. Starano się, by na każdym poziomie projektu jego realizacja spełniała wymagania opisane
w instrukcji, stąd tak długi poświęcony czas, pomimo problematycznego okresu pandemii.

VI. Bibliografia

- [1] Konspekt do laboratorium nr 2 z MES MiNPwA
- [2] Wykład z MES dr inż. Ireneusza Czajki
- [3] R. Ming, J. Pan Insertion loss of an acoustic enclosure
- [4] H. Kim, J. Kim, S. Lee, Y. Seo A simple formula for insertion loss prediction of large acoustical enclosures using statistical energy analysis method
- [5] Konspekt do laboratorium nr 3 z MES MiNPwA

**. Przydział zadań w grupie

- Maja Szydłowska stworzenie planu eksperymentu, wyznaczenie przedziału dozwolonego dla parametrów wejściowych, obliczenia transformacji współrzędnych naturalnych na znormalizowane, edycja rozdziału III
- Justyna Szymańska optymalizacja tłumika, wykonywanie równolegle obliczeń na maszynie wirtualnej Linuxa VirtualBox, napisanie skryptów do stworzenia planu CCI, edycja rozdziału II
- Dominika Woźniak napisanie kodu do interpolacji wyników planu CCI powierzchnią odpowiedzi, walidacja wyników i ich analiza, zapisanie wniosków w rozdziale IV, stworzenie wykresów i rysunków
- Alexander Stefani analiza teoretyczna, uruchamianie skryptów na komputerze z systemem Linux, implementacja głównego skryptu oraz metody omiatania, zarządzanie kodem i repozytorium, skład tekstu, autor I i V rozdziału, koordynowanie projektem.